

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 001253 11 Кж 5
Бања Лука, 14.02.2012. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија, др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Драгомира Миљевића, и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог С. Ј. због кривичног дјела полног насиља над дјететом из члана 195. став 4. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалбама оптуженог и бранилаца, адвоката Ф. Б. из Т. и Г. Н. из Д., изјављеним против пресуде Окружног суда у Добоју број 13 0 К 001253 11 К од 02.08.2011. године, у сједници вијећа којој су присуствовали замјеник главног републичког тужиоца Светлана Брковић и браниоци оптуженог, донио је 14.02.2012. године,

ПРЕСУДУ

Одбијају се, као неосноване, жалбе оптуженог и његових бранилаца и потврђује пресуда Окружног суда у Добоју број 13 0 К 001253 11 К од 02.08.2011. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Добоју број 13 0 К 001253 11 К од 02.08.2011. године, оптужени С. Ј. је оглашен кривим, због кривичног дјела полног насиља над дјететом из члана 195. став 4. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и за то дјело осуђен на казну затвора у трајању од 2 (двije) године и 6 (шест) мјесеци.

На основу члана 44. став 1. КЗ РС оптуженом је у изречену казну урачунато вријеме проведено у притвору од 17.12.2010. године до 02.08.2011. године.

Обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка које чини паушални износ од 150,00 КМ, те осталих трошкова о којима ће првостепени суд донијети посебно рјешење.

Оштећена је са имовинско-правним захтјевом на основу члана 108. став 3. Закона о кривичном поступку - Пречишћени текст у цјелини упућена на парницу.

Против те пресуде благовремено су изјавили жалбе оптужени и његови браниоци.

Оптужени у жалби не наводи основе побијања пресуде, али се из садржаја његове жалбе може закључити да он пресуду побија, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Бранилац оптуженог адвокат Ф. Б. побија пресуду, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни. Предлаже да се побијана пресуда укине и одреди одржавање претреса пред овим судом.

Бранилац оптуженог адвокат Г. Н. побија пресуду, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Предлаже да се побијана пресуда преиначи и оптужени ослободи од оптужбе или да се пресуда укине и одреди одржавање претреса.

Одговор на жалбе није поднесен.

На сједници вијећа браниоци оптуженог су изложили жалбе и остали код навода и приједлога из жалби, док је републички тужилац предложила да се жалбе оптуженог и бранилаца као неосноване одбију.

Сједница вијећа је одржана у одсуству уредно обавијештеног оптуженог што је у складу са одредбом члана 310. ств 4. Закона о кривичном поступку ("Службени гласник РС" број: 50/03, 111/04, 115/04, 29/07, 68/07, 119/08, 55/09, 80/09, 88/09 и 92/09 - у даљем тексту: ЗКП).

Испитујући побијану пресуду у дијелу у којем се побија жалбама у смислу члана 312. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде из следећих разлога.

Неосновано се у жалби браниоца оптуженог адвоката Г. Н. истиче да је побијана пресуда донесена уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка и) и ј) Закона о кривичном поступку - Пречишћени текст. Разлоге за битну повреду из тачке и) ова жалба налази у томе, што изрека пресуде садржи радње које није садржавала оптужба, а наиме, оптужени није ни био оптужен за догађај у септембру мјесецу 2010. године, а изрека пресуде садржи тај опис, па је на тај начин оптуженом изреком пресуде стављена на терет нова криминална количина, чиме је како то истиче ова жалба прекорачена оптужба и тиме учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка и) ЗКП - Пречишћени текст.

Истакнути приговор није основан, јер је и оптужницом коју је првостепени суд потврдио оптуженом стављена на терет и радња предузета према оштећеној и у септембру мјесецу 2010. године, па када побијана пресуда ту радњу у изреци описује другачије у односу на опис који садржи оптужница, а утврђења за ту радњу заснива на доказима изведеним на гланом претресу, суд на

тај начин не прекорачује оптужбу, јер остаје у оквиру генусно истог кривичног дјела. У овом случају, а што се може закључити и из садржаја изреке пресуде, оптуженом се и не ставља на терет да је извршио обљубу над оштећеном, а што је садржавао диспозитив оптужнице, већ полну радњу изједначену са обљубом, што је за оптуженог повољније. Из наведених разлога иснесени приговор ове жалбе није основан.

Није учињена ни битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка ј) ЗКП - Пречишћени текст, јер је изрека пресуде јасна и разумљива, нема противријечности између изреке и разлога пресуде нити противријечности у самој изреци, а пресуда садржи све разлоге о одлучним чињеницама. Стога ни овај жалбени приговор није основан.

Све жалбе побијају пресуду, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Оцјењујући аргументацију жалби за овај основ побијања пресуде, овај суд налази да су ти жалбени приговори неосновани. Побijана пресуда је на основу бројних доказа оптужбе који су изведени на главном претресу, прије свега изнијела садржај тих доказа, а онда их оцијенила на начин који прописује одредба члана 287. став 2. ЗКП, те је таквом оцјеном, коју и овај суд сматра правилном извела коначан закључак да је оптужени у вријеме, на начин и под околностима описаним у изреци пресуде учинио кривично дјело које му оптужба и ставља на терет. Релевантна чињенична утврђења побијане пресуде заснована су прије свега на исказу оштећене Д. Ц., те на исказима свједока Ј. М. и А. Б., које су потврдиле исказ оштећене, о чему је побијана пресуда дала ваљано образложење које прихвата и овај суд. Приговори жалбе да су та утврђења побијане пресуде погрешна по оцјени овога суда се из наведених разлога не могу прихватити, због чега су исти неосновани.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање правилно је примијењен кривични закон, па приговори жалби бранилаца да је на штету оптуженог повријеђен кривични закон, нису основани. Побijана пресуда је за правну оцјену радњи описаних у изреци ове пресуде у образложењу на страни 11 први пасус навела да је оптужени у вријеме извршења дјела имао 27 година, а оштећена 13 година, да је он крупне тјелесне грађе, а оштећена ситне тјелесне конституције, па је то очигледан несклад између њих како у зрелости тако и у узрасту, чиме се и образлаже постојање велике несразмјере у зрелости и узрасту између оптуженог и оштећене. Због тога је правна квалификација дјела по члану 195. став 4. у вези са ставом 1. КЗ РС и по оцјени овога суда правилна.

Жалба браниоца оптуженог адвоката Ф. Б. побија пресуду и због одлуке о казни, док жалбе оптуженог и његовог браниоца адвоката Г. Н. пресуду из овог жалбеног основа не побијају. Овај суд је стога испитујући одлуку о казни по жалби браниоца Б., те у смислу члана 314. ЗКП (проширено дејство жалбе) испитао и ове жалбе, те оцијенио да је казна затвора у трајању од 2 (двije) године и 6 (шест) мјесеци коју побијана пресуда изриче оптуженом у свему адекватна тежини почињог дјела, степену кривице оптуженог и околностима под којима је дјело учињено. Та казна је изречена примјеном одредаба КЗ РС о

ублажавању казне и скоро је на граници најмање мјере казне која се оптуженом може изрећи примјеном одредаба о ублажавању казне.

Стога и овај суд оцјењује да је изречена казна и довољна и потребна да би се њеним изрицањем остварила сврха кажњавања прописана у члану 28. КЗ РС, као са аспекта опште (генералне) тако и посебне (специјалне) превенције.

Из свих наведених разлога жалбе оптуженог и његових бранилаца нису основане, због чега је ваљало све жалбе одбити на основу члана 319. ЗКП и побијану пресуду потврдити.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић